

Bài Học 9

* 22 Tháng 8 – 28 Tháng 8

Phi-e-rơ Và Những Người Ngoại

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: Công vụ 2:5-21; Công vụ 10:1-8, 23-48; Rô-ma 2:14-16; Công vụ 10:9-22; Công vụ 11:1-10; Công vụ 15:1-35.

Câu Gốc: “Phi-e-rơ trả lời rằng: Hãy hối cải, ai nấy phải nỡn danh Đức Chúa Giê-su chịu phép báp-têm, để được tha tội mình, rồi sẽ được lãnh sự ban cho Đức Thánh Linh. Vì lời hứa thuộc về các ngươi, con cái các ngươi, và thuộc về hết thảy mọi người ở xa, tức là bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi” (Công vụ 2:38, 39).

Phi-e-rơ là sứ đồ đầu tiên giảng sự cứu rỗi cho người ngoại. Ông tiếp tục lãnh đạo hội thánh trong nhiều năm sau khi được thành lập. Ông làm vậy ngay cả sau khi Phao-lô trở thành nhà truyền giáo nổi tiếng cho người ngoại. Cùng với Phao-lô, Phi-e-rơ giúp hội thánh đầu tiên và các nhà lãnh đạo, phần đông là người Do Thái, hiểu rằng mạng lệnh vĩ đại của Đức Chúa Giê-su (Ma-thi-ơ 28:18, 19) là rao truyền phúc âm cho cả thế giới.

Phi-e-rơ làm việc để hiệp một hội thánh, gồm cả người ngoại và Do Thái trở lại đạo. Người ngoại trở lại đạo không hiểu văn hóa Do Thái. Và người Do Thái trở lại đạo có khuynh hướng nghĩ rằng Đức Chúa Trời đòi hỏi tất cả phong tục và luật pháp Do Thái phải được tuân theo cách nghiêm ngặt. Giống như các nhà truyền giáo tiên phong, Phi-e-rơ phân biệt giữa sự đòi hỏi nghiêm ngặt và phong tục. Vì thế, Phi-e-rơ, tại giáo hội nghị ở Giê-ru-sa-lem, nói rằng Đức Chúa Trời “chẳng phân biệt chúng ta với người ngoại đâu, vì đã lấy đức tin khiến cho lòng họ tinh sạch” (Công vụ 15:9). Phi-e-rơ cũng giúp giải quyết vấn đề đe dọa sự hiệp một của hội thánh đầu tiên.

Phi-e-rơ Tại Lễ Ngũ Tuần

Những lời nói cuối cùng của Đức Chúa Giê-su trước khi về trời là có tính cách truyền giáo, “Các người sẽ làm chứng về ta tại thành Giê-ru-sa-lem, cả xứ Giu-đê, xứ Sa-ma-ri, cho đến cùng trái đất.” (Công vụ 1:8). Ở đây, chúng ta lại thấy mạng lệnh là rao truyền phúc âm cho toàn thế giới. Chỉ 50 ngày sau, lời kêu gọi này được thực hiện, với Phi-e-rơ làm một phần rất quan trọng của công việc phúc âm.

Hãy Đọc 2 Công vụ 2:5-21. Biến cố này được bày tỏ thế nào để chương trình của Chúa được rao truyền khắp thế gian. Trách nhiệm người Do Thái trong việc giảng dạy đó như thế nào?

Mạng lệnh Vĩ đại được ứng nghiệm lần đầu tiên trong ngày lễ Ngũ tuần. Lúc đó, sự tuôn đổ Đức Thánh Linh đã bắt đầu công việc truyền giáo đầu tiên trên thế giới. Sự tuôn đổ Đức Thánh Linh đem lại kết quả lớn trong ngày lễ Ngũ tuần. Nhưng đây chỉ là một biến cố đầu tiên, và những kết quả vĩ đại hơn đó nữa mà được xảy ra trong những năm về sau.

Bài giảng của Phi-e-rơ trong lễ Ngũ tuần có vài điểm chính vẫn còn đúng đối với chúng ta ngày nay:

Thứ nhất, những lời tiên tri và lời hứa trong Cựu Ước được ứng nghiệm trong Đấng Christ (Công vụ 2:17-21).

Thứ hai, Đức Chúa Giê-su được tôn vinh, và ngự bên tay phải của Đức Chúa Trời, và bây giờ Đấng Christ và Chúa của tất cả mọi người (câu 33-36). Trong Ngài, tất cả những ai ăn năn và chịu phép báp-têm sẽ nhận được sự tha thứ cho các tội lỗi mình (câu 38, 39).

Ở đây, chúng ta thấy môn đồ Phi-e-rơ thường xuyên nói về niềm tin của mình nơi Đức Chúa Giê-su. Ông được Đức Chúa Giê-su kêu gọi để làm một người lãnh đạo mạnh mẽ trong hội thánh đầu tiên. Ông đã mở đường cho phúc âm được rao truyền cho khoảng 15 nước, khi ông giảng cho những người Do Thái từ khắp nơi trên thế giới đến thành Giê-ru-sa-lem để thờ phượng. Bằng cách này, ông đã là một nhịp cầu quan trọng để đem tin mừng đến cho các nước Trung Đông vào thời đó.

Câu chuyện về lễ Ngũ tuần cho thấy gì về việc chúng ta rất cần Đức Thánh Linh trong cuộc đời mình? Chúng ta có những sự lựa chọn nào để sống gần gũi hơn với sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh?

SỰ TRỞ LẠI ĐẠO CỦA CỌT-NÂY: PHẦN 1

Hãy Đọc Công vụ 10:1-8, 23-48. Câu chuyện về một người ngoại trở nên người đi theo Đức Chúa Giê-su dạy chúng ta gì về sự cứu rỗi và làm chứng?

Cọt-nây là một đội trưởng trong đạo quân La Mã, là người ngoại giáo. Sự trở lại đạo của Cọt-nây và cả nhà người đã được gọi là *Lễ Ngũ tuần của dân ngoại*. Đây là một câu chuyện quan trọng trong sách Công vụ. Câu chuyện này đã trả lời cho một vấn đề quan trọng mà hội thánh đầu tiên phải đối diện: Một người ngoại có thể nào trở nên một Cơ đốc nhân mà không trước hết phải trở nên người Do Thái?

Bộ tổng tư lệnh của quân đội La Mã cho cả Giu-đê, gồm cả Giê-ru-sa-lem, là ở Sê-sa-rê. Cọt-nây là một trong sáu thầy đội điều khiển 600 quân lính. Cọt-nây là người kính sợ Đức Chúa Trời, cầu nguyện thường xuyên và giúp đỡ những người nghèo khó. Đức Chúa Trời nghe lời cầu nguyện của ông và gửi một thiên sứ đem sứ mạng đặc biệt đến cho ông.

“Tin Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa của trời đất, Cọt-nây tôn vinh Ngài, chấp nhận uy quyền của Ngài, và tìm kiếm sự hướng dẫn của Ngài trong tất cả mọi việc. Ông trung tín với Đức Giê-hô-va trong gia đình và trong công việc làm. Cọt-nây có một bàn thờ cho Chúa trong nhà mình. Ông không dám làm theo chương trình của mình trong đời này hoặc làm bổn phận mà không xin Chúa giúp đỡ.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 133.

Xin cũng lưu ý, việc gì xảy ra khi cuối cùng Cọt-nây gặp Phi-e-rơ. Ông phục xuống mà lạy, và điều đó khiến Phi-e-rơ kinh ngạc. Vậy, chúng ta có thể hiểu được rằng người ngoại này còn phải học nhiều lẽ thật. Nhưng, chắc chắn ông sẽ học.

Mặc dù Cọt-nây không hoàn toàn hiểu lẽ thật, có những đặc điểm nào của Cọt-nây mà chúng ta nên làm theo trong đời sống thiêng liêng của mình?

SỰ TRỞ LẠI ĐẠO CỦA CỌT-NÂY: PHẦN 2

“Phi-e-rơ bèn mở miệng nói rằng, ‘Quả thật, ta biết Đức Chúa Trời chẳng hề vị nể ai, nhưng trong các dân, hễ ai kính sợ Ngài và làm sự công bình, thì nấy được đẹp lòng Chúa’ (Công vụ 10:34, 35). Đối với chúng ta, những lời này thì không có gì ngạc nhiên, nhưng chúng ra từ miệng Phi-e-rơ là một sự xưng nhận kinh ngạc. Chúng ta phải nhớ Phi-e-rơ là ai, và ông đến từ đâu, và thái độ của ông (Ga-la-ti 2:11-16). Kinh nghiệm của Phi-e-rơ với Cọt-nây giúp ông hiểu rõ hơn Đức Chúa Trời muốn làm gì với phúc âm.

Hãy Đọc Công vụ 10:33. Cọt-nây nói gì với Phi-e-rơ khiến chúng ta biết rằng ông hiểu bước theo Chúa cũng có nghĩa là vâng lời Ngài?

Hãy Đọc Công vụ 11:14. Câu này nói gì để giúp chúng ta hiểu nhu cầu cần rao truyền phúc âm ngay cả với những người đạo đức như Cọt-nây?

Rô-ma 2:14-16 giúp chúng ta hiểu việc gì đã xảy ra cho Cọt-nây?

Như chúng ta đã đọc, Cọt-nây là một người ngoại “kính sợ Đức Chúa Trời” (Công vụ 10:2). Nhưng ông vẫn cần phải học nhiều. (Và tất cả chúng ta cũng vậy!) Dù sao, việc Cọt-nây kiêng ăn, cầu nguyện, và sự bố thí của ông bày tỏ một tấm lòng mở rộng đối với Chúa. Và vào đúng lúc, Đức Chúa Trời làm những phép lạ trong đời sống ông.

Một điều quan trọng cần nhớ trong câu chuyện này là một thiên sứ hiện ra với Cọt-nây, nhưng thiên sứ không giảng phúc âm cho ông. Thay vào đó, thiên sứ mở đường cho Cọt-nây để gặp Phi-e-rơ, người nói với ông về Đức Chúa Giê-su (đọc Công vụ 10:34-44). Đây là một thí dụ là Chúa dùng con người như các sứ giả của Ngài để nói với thế gian.

Sự Hiện Thấy Của Phi-e-rơ

Như chúng ta học ngày hôm qua, khi Phi-e-rơ gặp Cọt-nây, ông đã thay đổi thái độ về người ngoại, còn những tín đồ Do Thái thì không. (Đọc Công vụ 10:44, 45).

Hãy Đọc Công vụ 10:9-22 và Công vụ 11:1-10. Các câu này cho thấy gì về những thái độ của Phi-e-rơ ăn sâu thế nào đến nỗi Chúa phải nói trực tiếp với ông để mở lòng ông?

Sự trở lại đạo của Cọt-nây và vai trò của Phi-e-rơ trong việc làm chứng rất quan trọng cho sứ mạng của hội thánh đến nỗi Đức Chúa Trời hành động cách lạ lùng với cả nhà truyền giáo (Phi-e-rơ) và người chủ nhà (Cọt-nây). Trong khi thiên sứ hiện ra với Cọt-nây thì Phi-e-rơ có sự hiện thấy.

Có điều thú vị để biết rằng trong khi Phi-e-rơ ở Gióp-bê, ông cư ngụ với một thợ thuộc da (Công vụ 9:43; Công vụ 10:6, 32). Đây là điều chúng ta không nên bỏ qua. Người Do Thái coi nghề thuộc da và người làm nghề này là ghê tởm vì họ phải làm việc với xác chết và chất thải ra từ thân thể. Những xưởng thuộc da thì không được phép ở trong thành. Xin lưu ý là nhà Si-môn thì “ở gần biển” (Công vụ 10:6).

Phi-e-rơ ở với người thợ thuộc da bày tỏ, trước khi có sự hiện thấy, là ông đã ý thức rằng một số thái độ của ông là trái ngược với mục đích của phúc âm. Cả Phi-e-rơ và gia đình của Cọt-nây cần phải bỏ những thành kiến văn hóa. Tất cả mọi người, tiêu biểu bởi “những thú bốn cẳng . . . đủ mọi loài” trong sự hiện thấy của Phi-e-rơ, đều là con của Đức Chúa Trời.

Sự kêu gọi Phi-e-rơ để làm chứng cho Cọt-nây gợi ý rằng tất cả mọi người đều được Đức Chúa Trời chấp nhận, nhưng không phải tất cả các tôn giáo đều được chấp nhận. Cọt-nây là một người “đạo đức”, gần giống như mọi người trong xã hội La Mã. Là quân nhân, ông cũng tham gia vào việc thờ thần Mithra. Và là một sĩ quan, ông cũng dự phần vào việc thờ hoàng đế. Nhưng những điều này không được Chúa chấp nhận.

Ở đây có một bài học ngày nay cho những người lại gần với các ngoại giáo trên căn bản bình đẳng với Cơ Đốc giáo. Đôi khi điều này được làm đúng với tinh thần chính trị. Nhưng thái độ đó sẽ dẫn đến sự làm yếu đi niềm tin vững chắc của Cơ Đốc giáo, gồm cả sự vâng giữ Mười Điều răn.

Làm thế nào để chúng ta vẫn tôn trọng những người có niềm tin khác với chúng ta, nhưng chúng ta không muốn họ hiểu lầm là chúng ta đồng ý với những sự tin tưởng của họ?

SỰ QUYẾT ĐỊNH Ở GIÊ-RU-SA-LEM

Sứ mạng truyền giáo thành công đối với người ngoại đạo nên một số câu hỏi quan trọng trong hội thánh đầu tiên về việc người ngoại tin vào Đức Chúa Giê-su. Thật rõ ràng là họ sẽ là một phần của đức tin Do Thái “thật” (Rô-ma 11:17). Trong trường hợp này, những Cơ Đốc nhân người Do Thái tiếp tục tôn trọng những đòi hỏi của luật pháp và lễ nghi trong Cựu Ước. Vì thế, họ đòi hỏi những người ngoại trở lại đạo cũng chấp nhận và tuân giữ các luật này nữa. Vấn đề chính là sự cắt bì. Phép cắt bì tiêu biểu cho sự vâng giữ tất cả các điều đòi hỏi của Do Thái giáo. Những người ngoại trở lại theo Cơ Đốc giáo có phải chịu phép cắt bì không? Một số Cơ Đốc nhân Do Thái ở Giu-đê nghĩ là phải. Họ nói lên ý kiến mình một cách mạnh mẽ. Đối với họ, điều này thì quan trọng cho sự cứu rỗi.

Việc gì xảy ra tại Giáo hội nghị ở thành Giê-ru-sa-lem giúp giải quyết câu hỏi quan trọng này? Xin đọc Công vụ 15:1-35.

Câu hỏi về phép cắt bì là lý do chính cho buổi họp của Giáo hội nghị ở thành Giê-ru-sa-lem. Nhưng hội nghị nói về một số phong tục văn hóa mà phúc âm không đòi hỏi những người trở lại đạo. Quyết định của hội nghị (câu 23-29) đặt ra một chương trình chung để Cơ Đốc nhân người Do Thái và người ngoại có thể thông công với nhau trong sự hòa bình. Trong khi những giá trị căn bản Do Thái được tôn trọng, những người ngoại trở về đạo không bị bắt buộc phải cắt bì. Sự quyết định của hội nghị vừa hữu ích và vừa theo những nguyên tắc của Kinh Thánh. Việc này làm gương cho hội thánh để đối phó với những vấn đề trước khi chúng trở nên “nóng hổi.” Các nhà truyền giáo kinh nghiệm học để nhận ra và tập trung vào những niềm tin quan trọng của Cơ Đốc giáo, thay vì bị vướng mắc vào các điều không quan trọng cho đức tin.

Chúng ta học được gì từ Giáo hội nghị ở thành Giê-ru-sa-lem có thể giúp hội thánh ngày nay khi đối phó với những vấn đề “nóng”? Họ đã có hành động gì để làm gương cho chúng ta?

Nghiên Cứu Bổ Túc:

Hãy đọc Ellen G. White, “Jews and Gentile,” trong *The Acts of the Apostles*, tr. 188-200.

“Tại buổi họp của Giáo hội nghị tại thành Giê-ru-sa-lem, Phi-e-rơ chia sẻ kinh nghiệm của mình ở nhà Cọt-nây. Phi-e-rơ nói rằng ông ngạc nhiên khi chứng kiến Đức Chúa Trời ban Đức Thánh Linh cho những người nghe, cả dân ngoại lẫn dân Do Thái. Cùng một ánh sáng và sự vinh hiển được chiếu trên mặt của những người chịu phép cắt bì Do Thái thì cũng chiếu trên mặt những người ngoại không chịu phép cắt bì. Đây là sự cảnh cáo của Chúa rằng Phi-e-rơ không được coi nhóm này thấp hơn nhóm khác. Đó là vì huyết của Đấng Christ có thể rửa sạch tất cả các sự ô-úế. . . .

“Lời nói của Phi-e-rơ khiến những người hiện diện lắng nghe cách kiên nhẫn Phao-lô và Ba-na-ba, khi họ nói về kinh nghiệm của họ trong lúc làm việc với người ngoại.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 193, 194.

Đề Tài Thảo Luận:

1. Sự hiện thấy của Phi-e-rơ đã được dùng để hỗ trợ sự tranh luận rằng luật ăn uống trong Cựu Ước thì không cần thiết nữa; thí dụ, một số người dùng nó để ăn thịt không thanh sạch. Ý nghĩa của sự hiện thấy được chính Phi-e-rơ giải nghĩa rõ ràng, “Ta biết chẳng nên coi một người nào là ô ứế hay chẳng sạch” (Công vụ 10:28). Vì vậy, sự hiện thấy không phải về việc ăn uống nhưng về sự chấp nhận những người khác là con cái của Đức Chúa Trời, dù họ là ai. Nhưng tại sao người ta dùng điều này như một lý luận để ăn bất cứ thứ gì họ muốn? Điều này nói gì về việc chúng ta phải thận trọng thế nào khi giải nghĩa Kinh Thánh?
2. Hãy suy nghĩ kỹ về Rô-ma 2:14-16. Chúng ta là những người muốn tiếp cận với người khác giải nghĩa ý tưởng này thế nào? Nếu những người ngoại có thể “tự nhiên làm những việc luật pháp dạy biểu,” tại sao chúng ta cần giảng dạy cho họ?
3. Trong bài học ngày thứ Năm, chúng ta nói về Giáo hội nghị ở Giê-ru-sa-lem là một gương cho hội thánh ngày nay. Hãy đọc những câu về hội nghị (Công vụ 15:1-35). Có vài điều quan trọng nào mà hội nghị làm như một tấm gương cho hội thánh ngày nay? Hãy nghĩ về một số việc như: (1) lời chứng cá nhân về sự làm chứng, (2) mục đích của phúc âm, (3) mục đích của Kinh Thánh, (4) mục đích của sứ mạng, và (5) những người trong hội nghị đối xử với nhau thế nào?